

Zápis

z obhajoby disertační práce Mgr. Jany Ryndové

konané dne 20. září 2013

téma práce: Drama "Jošicune mezi květy sakur". Minamoto no Jošicune jako stratég, dvořan a literární mýtus

přítomní: Prof. PhDr. Oldřich Král, CSc., Prof. PhDr. Jaroslav Vacek, CSc., Doc. PhDr. Jiřina Šedinová, Prof. PhDr. Petr Bílek, CSc., Doc. PhDr. František Ondráš, Ph.D., PhDr. Mgr. Petr Kučera, Ph.D., Prof. PhDr. Zdenka Švarcová, Dr., Mgr. Ivan Rumánek, Ph.D., Mgr. Ondřej Hýbl, Ph.D.,

Předseda Prof. PhDr. Oldřich Král, CSc. zahájil obhajobu a představil přítomným kandidátku.

Školitelka Prof. PhDr. Zdenka Švarcová, Dr. představila doktorandku a seznámila komisi s uchazečkou, průběhem jejího studia a její disertační práci.

Kandidátka seznámila přítomné se svou disertační prací. Zdůraznila zejména širší pojednávání tématu, jeho přesahy do historiografie, literatury a sociologie a pevnou ukotvenost postavy Jošicuneho v rámci japonského kolektivního vědomí. Dále zmínila použitou metodu lineárního sledování přístupu k legendě o Jošicunem v rámci vývoje japonské literatury obecně s důrazem na proměnlivost žánrů (od válečných kronik, libret divadla no po frašky kjógen a ilustrovaná vyprávění otogizóši). V závěru upozornila na pozoruhodnou paralelu Jošicuneho s postavou Siegfrieda, tak jak se objevuje v *Písni o Nibelunzích*.

Poté oponenti - Mgr. Ondřej Hýbl, Ph.D. a Mgr. Ivan Rumánek, Ph.D. - přednesli závěry svých posudků. Mgr. Ondřej Hýbl, Ph.D. dále komentoval vysokou kvalitu přiloženého překladu libreta i novost některých teoretických závěrů. Konstatoval také, že by velkým přínosem bylo užší zaměření práce a hlubší analýza literárních aspektů díla. Mgr. Ivan Rumánek, Ph.D. konstatoval, že je spokojen s úpravami, které reagovali na první posudek práce, a ocenil rozšíření o pohled z hlediska Mukařovského teorie.

Kandidátka reagovala na posudky a připomínky oponentů. Disertaci označila za „iniciační“ práci otevírající toto téma, která měla ukázat komplexnost a různé aspekty legendy o Jošicunem a jejího literárního zpracování.

Oponenti konstatovali spokojenost s reakcí kandidátky a doporučili práci k obhájení. Mgr. Ondřej Hýbl, Ph.D. ještě otevřel téma překladu názvu libreta s poukazem na možnou aluzi na mohyly, kterou zřejmě obsahuje.

Diskuse:

Doc. PhDr. J. Šedivá, CSc. otevřela otázku, proč byla legenda o Jošicunem v rámci disertační práce srovnávána právě s Písní o Nibelunzích a ne například s legendou o králi Artušovi a zda případně existuje nějaká možnost faktického přenosu.

Mgr. J. Ryndová konstatovala, že Japonsko bylo v dané době izolovanou zemí a možnost kulturního přenosu je tedy v zásadě vyloučena. Vzhledem k podobnostem plynoucím z ostrovního charakteru Anglie a Japonska a s ním spojeným pevným kolektivním vědomím by jistě srovnání s artušovskou legendou bylo možné a zajímavé, ale první intuitivní volbou pro komparaci byl germánský okruh.

Prof. PhDr. J. Vacek, CSc. s odkazem na často skloňované kolektivní národní a nadnárodní vědomí upozornil na možnost existence kolektivního vědomí v rámci menších než národních celků, například indických „kast“ a požádal kandidátku o komentář k této myšlence s ohledem na japonský kontext.

Mgr. J. Ryndová s odkazem na existenci čtyřech základních „profesních“ skupin vysvětlila situaci sociální stratifikace v Japonsku a s odkazem na další literární díla zmínila kolektivní vědomí spojené s těmito skupinami.

Prof. PhDr. O. Král, CSc. navázal na dříve zmiňované téma sakur a poukázal na souvislost tohoto tématu s konkrétními lokalitami (Jošino apod.).

Legenda o Jošicunem je nerozlučně spjata s trasou jeho útěku na sever před Joritomem a dalšími konkrétními lokalitami.

Prof. PhDr. J. Vacek, CSc. můžete ještě objasnit morfologickou strukturu slova sakura, je skutečně „sa“ prefix nebo jde o lidovou etymologii? Je prefixace běžná?

Nejde o prefix, „sakura“ ale o jeden morfém.

Prof. PhDr. O. Král, CSc. na závěr diskuse ocenil kvality práce a konstatoval, že jistě stálo za to ji v některých detailech „dotahnout“.

Vyhlášení výsledků tajného hlasování: komise navrhla udělit titul doktor (Ph.D.)

Zapsala: Petra Kanasugi Schválil: Oldřich Král